

Adfærd: En dagaktiv frø med et meget lavt summende kald. Nogle former er altid fremme i terrariet, andre er mere sky og ses som regel kun tidlig morgen og ved skumringstid. Er terrariet tæt beplantet og udstyret med gemmesteder, ser man typisk mere til sine frøer, end hvis man indretter et goldt terrarie.

Farvefrøer har ikke amplexus, altså at hannen omklammer hunnen under parringen. Ser man frøer i noget, der minder om amplexus, er det typisk to frøer af det samme køn, der udkæmper revirkampe. Under parringen kalder hannen på hunnen, som følger ham rundt i terrariet, mens hun nusser og skubber ham til et passende æglægningssted, f.eks. en petriskål under en urtepotte. Der lægges typisk 4-6 æg ad gangen, der klækker efter 10-14 dage. Hannen passer æggene og transportere haletudserne til vandbeholderen, hvor de derefter bliver overladt til sig selv. Haletudserne holdes enkeltvis i små beholdere med postevand ved stuetemperatur. Haletudserne fodres med specielt haletudsefoder, tørfoder til akvariefisk, regnormebidder m.m..

Lovgivning: Er i naturen almindelig og ikke truet, men er på Washingtonkonventionens CITES II liste og på EF-bilag B, og man skal have enten skriftlig opdrætserklæring eller kopi af importpapirer med ved køb og salg.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for *Dendrobates auratus*

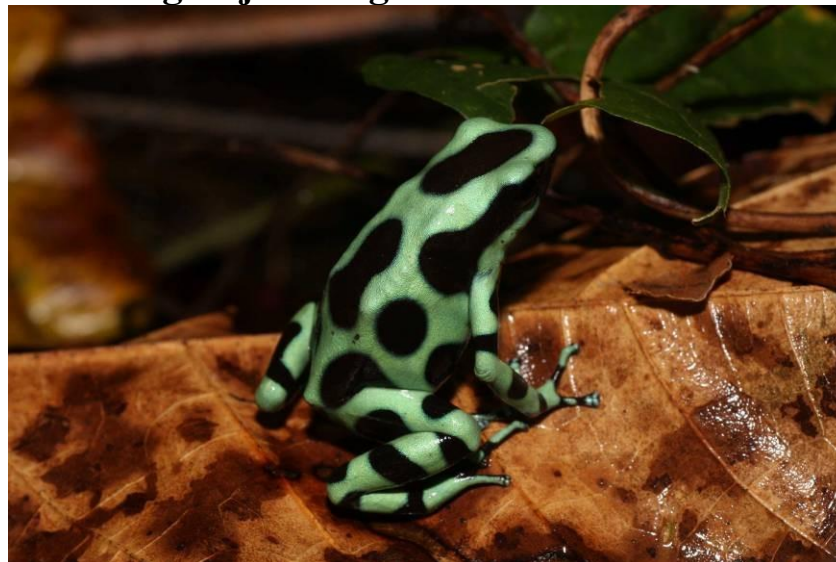

Foto: Max Bjørneskov.

Videnskabeligt navn: *Dendrobates auratus*.

Dansk navn: Intet dansk navn, i daglig tale kaldet "Auratus".

Udseende: Middelstor til stor art, afhængig af variant fra 28 til 55 mm lang. Huden er glat. Grundfarven sort, brun eller brun-bronce med hvide, beige, gulgrønne, grønne, turkise eller blå mønstre. Hos nogle varianter er skiverne for enden af fingerspidserne antydningvis større hos hannerne end hos hunnerne. Hunner er som regel større og kraftigere. Men generelt er kønsbestemmelse af *D. auratus* meget vanskelig.

Udbredelse i naturen: Fra det sydlige Nicaragua over Costa Rica, Panama til Colombia.

Biologi: *D. auratus* er god til at tilpasse sig mennesket. Oprindeligt levede den i bundlaget i tropiske lavlands- og bjergregnskove i 5-1450 m højde, men kan nu også findes i plantager, parker, haver osv..

Hold i terrarium: Holdes parvis eller i trioer af 1 han og 2 hunner i standardterrariumer på f.eks. 40x40x40 cm eller større, hvis man vil prøve at holde flere dyr sammen. Starter man med ungdyr, er det sikreste at starte med mindst 4 dyr for at få en rimelig kønsfordeling. Terrariumerne indrettes som en lysning i en tropisk regnskov. Bundlaget skal nederst bestå af et drænlag af leca eller groft grus, herover f.eks. et lag pinjebark, lavasten eller xaxim og ovenpå evt. et lag visne blade. Dertil grove grene at klatre på og forskellige robuste planter såsom javamos, slyngplanter og bromelier. Terrariumet sprayes dagligt, hvis man bruger kalkfrit vand (f.eks. regnvand eller ionbyttet vand), slipper man for kalkpletter i terrariumet. Morgen og aften bør luftfugtigheden være tæt på 100 %, ved middagstid 70-75 %. Der belyses 12-14 timer dagligt med lysstofrør eller energisparepærer. Frøerne vil sætte pris på en lille flad vandbeholder eller en lavvandet vandel, hvori de vil bade og afsætte deres haletudser. Dagtemperatur omkring 25 °C, om natten skal temperaturen falde til omkring 21 °C. Indrettes tillige med et skjul til æglægning, f.eks. en halv kokosnøddeskal, der danner en hule over en petriskål. Terrariumet må ikke anbringes i direkte sollys, idet der så opstår risiko for overophedning med dødsfald til følge.

Foder: Bananfluer, springhaler, tropiske hvide bænkebidere, nyklækkede fårekylinger, mælkeurttæger, voksmøllarver og vildfoder af passende størrelse såsom bladlus m.m. Større dyr kan desuden tage krølvingede stuefluer. Danske myrer er ikke egnede som foder. Voksne dyr skal fodres 5-6 gange om ugen, unger dagligt. Det er vigtigt at give præcist så meget foder, at der er spist op, inden der fodres igen.

Levealder: Op til 17 år i terrariumet. I naturen væsentligt mindre.

Hold med andre dyr: Bør ideelt kun holdes med den samme art og kun en variant i terrariumet. Ved hold med andre *Dendrobates*-arter er der risiko for krydsninger, hvilket bør undgås.

Giftighed: Vildtfangne dyr udskiller i deres hudsekret små mængder af giftige stoffer. Giftigheden er ringe, og *D. auratus* bliver spist af såvel fugeledderkopper som fugle i naturen. Farvefrøer får deres hudgift fra giftige insekter i naturen, det drejer sig sandsynligvis om små tropiske myrer og tusindben. Dyr der er opdrættet i fangenskab, er kun svagt giftige, fordi de ikke får giftige fødeemner. Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem, hvis de skal indfanges eller undersøges, er det bedst at bruge en gennemsigtig bøtte. Når man har arbejdet i terrariumet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker ”vattede” eller svampede, hvilket til tider ses på dyr, der har slået sig, og efterfølgende fået infektioner i såret. *D. auratus* må ikke virke mager, skal have en tydelig rund mave. Raske dyr vil ofte gemme sig. Andre sygdomstegn kan være hyppige hamskifter, ballonagtig krop, passivitet/hyperaktivitet, appetitløshed, mat og tør hud. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.